

OVERSIGT OVER KONKRETE PARAGRAFFER PÅ BAGGRUND AF HØRING - #ENMILLIONSTEMMER

PARAGRAF I SERVICELOVEN	PROBLEMER I PRAKSIS	LØSNINGSFORSLAG	KILDEHENVISNINGER (Yderligere beskrivelser, undersøgelser, nyheder og læserbreve)
<p>§ 95, stk. 1 og 3 og § 96 – BPA</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Udmåling af støtten i medfør af udmålingsbekendtgørelsen. Kommunernes udmåling af timer svarer ikke overens med borgerens faktiske behov. - BPA ordninger ændres til hjemmehjælp uden ændring i behovet/evnen til at være arbejdsleder - Personer i målgruppen får ikke BPA, da kommunerne vurderer at de ikke kan være arbejdsleder – på trods af at kommunerne har pligt til at uddanne borgerne til rollen - Forældre til voksne "børn" kan ikke bevilges hjælp til overvågning i eget hjem - § 95 kan ikke tages med til udlandet, det betyder at mange stavnsbindes til DK - <p>*note – det kan ikke være hjemmehjælpen der er udgangspunkt i § 95, stk. 3. Det er alene en handicaphjælper. Man ansætter selv sine hjælpere uafhængig af kommunen. Hjemmehjælpen er en kommunal medarbejder der kun arbejder med punkthjælp gennem dagen. Hvis man er et aktivt menneske med handicap, passer det ikke ind i ens hverdag. Det betyder at man ikke kan komme ud af sit hjem fordi man skal være hjemme, når hjemmehjælpen kommer. Det er i dag denne type hjælp, som gør, at forældre kommer til at arbejde gratis = social dumping.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Reglerne ligestilles - Timer skal udmåles ud fra borgerens behov og ikke om der er pårørende, der kan arbejde gratis - Mulighed for at nærtstående kan være arbejdsleder - § 95 tilføjes til Udlandsbekendtgørelsen - § 95 ændres til en samlet § 96, med 3 valgmuligheder for varetagelse af arbejdslederrollen – 1) borgeren vælger selv at blive arbejdsleder - 2) en pårørende er arbejdsleder - 3) en særlig betroet handicaphjælper er arbejdsleder 	<p>https://muskelsvindfonden.dk/handicappolitisk-indlaeg/socialminister-karen-haekkerup-vil-afskaffe-§-95-stavnsbandet/)</p> <p>Sjældne Diagnoser: I Helpline har vi haft et eksempel på en kvinde med den sjældne sygdom Huntingtons Sygdom, der pga. sin diagnose havde fuld, løbende BPA hjælp døgnet igennem til bleskift, bad, forflytninger m.m. og pludselig uden varsel fra den ene dag til den anden, nedsatte kommunen hjælpen til 10 BPA timer pr. uge. Konsekvensen var, at hendes mand (en ældre mand på 75 år) blev nødt til at indgå i rollen som hjælper og bære rundt på sin hustru når hun skulle i bad og seng m.m. Afgørelsen er anket og der afventes endeligt svar fra Ankestyrelsen.</p> <p>Indtil der foreligger en afgørelse er manden ufrivilligt nødt til at indgå i rollen, som hjælper, trods sit eget dårlige helbred.</p>

OVERSIGT OVER KONKRETE PARAGRAFFER PÅ BAGGRUND AF HØRING - #ENMILLIONSTEMMER

	<p>Dansk Handicap Forbund:</p> <p>§ 95 Dansk Handicap Forbund forventer, at den nye regering leverer en løsning på problemet med § 95, stk. 3, hvor den manglende hjemmel til overvågning betyder, at hundredvis af borgere har fået frataget deres hjælp, som herefter må løftes af pårørende. Det er vel og mærke en problemstilling, som IKKE kan løses gennem botilbud – blandt andet fordi der her ikke kan stilles med individuel døgndækning, og somme løsninger for en meget sårbar gruppe borgere, som har brug for at bo sammen med deres pårørende. Der må derfor snarest indføres en overvågningshjemmel på § 95, så det igen vil være muligt at afhjælpe det behov, som i dag løses af pårørende. Dansk Handicap Forbund ønsker at understrege, at de berørte ikke kun er unge, men også omfatter ældre medlemmer, hvor ægtefælle eller voksne børn er tilskudsmodtagere.</p> <p>§ 96 Der er brug for en klar politisk stillingtagen til det faktum, at § 96 i stigende grad forsøges reduceret til en form for udvidet hjemmehjælp, hvor man udmåler på minutter og helt ser bort fra formålet med bestemmelsen (dette vil formentlig kræve en ændret finansieringsmodel). Samtidig skal der sikres en udmålings-model, som muliggør korrekt udmåling på ordningerne over hele landet. I forhold til BPA-ordningerne er vi forsigtige med at foreslå en fuldstændig åbning og omskrivning af henholdsvis §§ 95 og 96, selvom det kan virke fristende. Årsagen til denne forsigtighed er, at vi erfaringsmæssigt ser, at denne type ændringer i</p>		
--	---	--	--

OVERSIGT OVER KONKRETE PARAGRAFFER PÅ BAGGRUND AF HØRING - #ENMILLIONSTEMMER

	<p>praksis kan få meget negative konsekvenser for en række medlemmer. For eksempel så vi, at etableringen af BPA i 2009, som var tænkt som en målgruppeudvidelse, i praksis er blevet brugt til at reducere og frakende ordninger. fordi denne løsning ikke muliggør de rette skån-</p>		
<p>§ 42 - tabt arbejdsfortjeneste Samt § 43</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Stopper når barnet bliver 18 år - Anses som en "død" periode, så der ikke optjenes dagpenge/barsel - At den sats TAF beregnes ud fra, ændrer sig ikke for den enkelte person. - Man er ikke dagpengeberettiget, hvis man ikke kan stå til rådighed mindst 30 timer - Manglende anerkendelse af manglende nattesøvn ved udmåling af TAF - Manglende optjening af feriepenge, så når barnet fylder 18 år og TA ophører, så har man ikke optjent feriepenge til det pågældende ferieår 	<ul style="list-style-type: none"> - Forlænge TAF efter barnets 18. år - Kombinere § 42/83/85 i stedet for at sende den unge på institution efter § 108 - TAF beregnes ud fra det konkrete tab og ikke ud fra en beregning flere år tilbage - TAF sidestilles med ansættelse med samme rettigheder - Dagpengeberettiget det antal timer man kan arbejde ud over TAF - Reel kompensering af manglende nattesøvn i udmåling af TA eller hvis familien ønsker det, mulighed for nattevagt 	<p>Sjældne Diagnoser: Baseret på konkrete henvendelser vurderer Helpline, at § 42 målgruppen som minimum skal kunne forlænges til det 23. år, som er aldersgrænsen for efterværn.</p> <p>I Helpline oplever vi ofte at forældre får bevilliget TAF til kompensation vedr. nattesøvn, men de har ikke mulighed for at sove i dagtimerne og derfor er det ikke en reel hjælp. Vi anbefaler, at der bevilliges vågen nattevagt og at der også sættes fokus på denne mulighed – det står fint i dette papir</p> <p>Sjældne Diagnoser har ikke "færdige holdninger" til de punkter, der handler om beregning af TAF og de rettigheder, der bør være forbundet med at modtage TAF mv.</p>

OVERSIGT OVER KONKRETE PARAGRAFFER PÅ BAGGRUND AF HØRING - #ENMILLIONSTEMMER

<p>§ 85</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Fortolkes meget begrænsende fx kan borgere få støtte til at gå på skat og i netbank. De kommer en time hver 14. Dag og er ofte fra kommunens hjælperkorps. Erfaringen er, at der ofte er udskiftning af medarbejdere og de har ikke de relevante kompetencer. - Formålet med § 85 er godt beskrevet i vejledningen, men bliver ikke overholdt i praksis af kommunerne 	<ul style="list-style-type: none"> - Det skal være en SKAL bestemmelse - VISO skal vurderet hvilken hjælp borgeren skal have efter § 85. Det er generelt problematisk at dem, der udmåler timer også er dem som er ansvarlig for økonomien. Vi ønsker, at der laves et skel mellem behovsudmåling og økonomi. - Præciseres at borgeren kan få hjælp til alle typer opgaver, som kræver støtte pga. en funktionsnedsættelse - Borgeren skal have ret til selv at ansætte en hjælper til § 85 timer. 	<p>Sjældne Diagnoser: vi er positive overfor at give VISO en mere markant rolle end blot rådgivende, men vi har ikke "færdige holdninger" til det</p> <p>Sjældne Diagnoser: Vi er enige i, at den nuværende løsning omkring støtte/kontaktperson ikke er tilfredsstillende. Men vi kan se nogle problematikker, hvis borgeren selv skal have ubegrænset ret til at ansætte en hjælper til § 85 støtte – eksempel: hvis en psykotisk person ansætter en person, der også er psykotisk. Måske bør der "produktudvikles" på dette forslag i retning af langt større, men ikke ubegrænset, indflydelse til borgeren</p>

OVERSIGT OVER KONKRETE PARAGRAFFER PÅ BAGGRUND AF HØRING - #ENMILLIONSTEMMER

<p>Fra barn til voksen Og fra voksen til pensionist</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Man skal starte helt forfra med alt. Mange oplever, at deres hjælp forsvinder trods det at der ingen forandring er i behovet. Pårørende bliver brugt som gratis hjælp (social dumping), da pårørende selvfølgelig ikke kan lade være med at sikre deres familiemedlem med handicap et værdigt liv. Når kommunen ikke udmåler hjælp efter behov, træder de pårørende til og bliver derfor brugt som gratis hjælp. 	<ul style="list-style-type: none"> - Lave overgangsregler - Gøre plads til individuel vurdering, så hjælp fortsætter så længe behovet er der uden at skele til alder 	<p>Sjældne Diagnoser: Enig ift. overgangsregler fra barn til voksen – gerne til det fyldte 23. år ligesom efterværn og som nævnt tidligere under pkt. SEL § 95</p> <p>Af den nuværende lovgivning fremgår, at der skal afholdes overdragelsesmøde, når barnet er 17½-18 år – dette bør indskræpes og håndhæves.</p>
<p>§50</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Omfatter både børn med funktionsnedsættelser/diagnoser/handicap samt omsorgssvigtede og udsatte børn. Dvs. forældre til børn med en diagnose bliver også forældreevne-testet, hvilket ikke er relevant, da ansøgningen om støtte alene er begrundet i barnets handicap. 	<ul style="list-style-type: none"> - Mulighed for at lave to forskellige undersøgelser, da en undersøgelse ift. barn med handicap kræver specialiseret viden - En undersøgelse for udsatte børn, herunder forældreevne. - En anden undersøgelse for børn med handicap, hvor der undersøges barnets behov for hjælp og støtte på grund af sit handicap 	<p>Sjældne Diagnoser: Vi ser den børnefaglige undersøgelse § 50, som et konstruktivt arbejdsredskab i forhold til familier med handicappede børn. Men vi er enige i, at forældreevnetesten ikke er relevant – den er ikke en obligatorisk del af §50-undersøgelsen og det bør præciseres.</p>
<p>§ 107 og § 108</p>	<p>Flere bliver placeret på et midlertidigt botilbud efter § 107 med mindre hjælp</p> <p>Landsforeningen for autisme: Når en borger visiteres til et botilbud, skal ikke kun botilbuddets fysiske rammer, men også støtten i tilbuddet matche borgerens behov, det beskriver Servicelovens §108</p>	<p>Få præciseret hvad et midlertidigt botilbud er, hvornår det skal bruges og hvor længe</p>	

OVERSIGT OVER KONKRETE PARAGRAFFER PÅ BAGGRUND AF HØRING - #ENMILLIONSTEMMER

	<p>og §107. De borgere der visiteres til disse tilbud, har en varigt nedsat funktionsevne og permanent behov for omfattende hjælp. Mange kommuner anvender en anden praksis på området.</p> <p>Kommunerne nedprioriterer Servicelovens §108 og §107 om botilbud ved visitation af borgere, og anvender i stedet almenboliglovens §105. Indenfor denne bestemmelse er boliger efter almenboligloven er borgere almindelige lejere, som skriver under på en lejekontrakt og betaler husleje i henhold til lejekontrakten. Konsekvensen er, at personer med varigt nedsat funktionsevne og har permanent behov for omfattende hjælp, ikke får det. Denne praksis sker på trods af, at borgere som har krav på et varigt bosted med støtte, og ikke kan få det. De almene tilbud mangler helt grundlæggende specialisering, kontinuitet og muligheder for at skabe relationer til borgeren.</p> <p>Efter Servicelovens §4 er kommunalbestyrelsen forpligtet til at sørge for, at der er det nødvendige antal botilbud efter §107 og §108 til rådighed for borgere, der opfylder betingelserne for at blive visiteret til sådanne botilbud. På nuværende tidspunkt misligholder mange kommuner denne forsyningsforpligtelse. Ankestyrelsen har desuden understreget, at man ikke må sætte egne borgere på venteliste til egne botilbud, hvilket er realiteten i dag.</p>		
--	---	--	--

OVERSIGT OVER KONKRETE PARAGRAFFER PÅ BAGGRUND AF HØRING - #ENMILLIONSTEMMER

<p>§§ 32, 36, 41, 42, 45 og 100</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Der kræves en betydelig og varigt nedsat funktionsevne. Kommunerne fortolker ordet "varigt" helt bogstaveligt, hvilket ikke er i overensstemmelse med Handicapkonventionen. - § 41 Ord som "væsentlig, nødvendig mm." bliver fortolket af kommunerne negativt for borgerne. Dvs. borgeren skal kunne løfte en bevisbyrde som ikke er rimelig for at kunne få bevilget den nødvendige støtte. 	<p>Ordet "varigt" fjernes.</p> <p>Ord "væsentlig, nødvendig" skal fjernes i § 41 og andre lignende paragraffer eller kommunerne skal kunne bevise at fx et ansøgt hjælpemiddel ikke er væsentligt eller nødvendigt.</p>	<p>Sjældne Diagnoser: Vi kender til problemstillingen, men har ingen "færdige holdninger" til, hvordan problemerne kan løses</p>
<p>§ 84</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Afløsning i hjemmet og hjælp til børn og unge under 18 er blev tidligere bevilget efter § 41 men er flyttet til § 41 til §44 jf. §84 (som er en hjemmehjælper §) uden vurdering af konsekvenser og høring. Betyder at hjælpen kun er bevilget til hjemmet, og ikke må tage med på ferier – i og uden for DK - Meget lidt fleksibilitet da der pludselig blev tale om kommunalansat person på månedsløn med faste vagter, hvilken ikke harmonere med et dynamisk familieliv. 	<ul style="list-style-type: none"> - Beslutningen om § 84 skal analyseres – hvilke uhensigtsmæssigheder har det givet, og hvordan skal en afløsning/hjælper paragraf se ud for at dække det reelle behov. 	<p>Sjældne Diagnoser: Vi kender til problemstillingen og er enige i, at der er brug for yderligere analyse</p>